॥विष्णु-विजयस्तोत्रम्॥

देवा ऊचुः

नताः स्म विष्णुं जगदादिभूतं सुरासुरेन्द्रं जगतां प्रपालकम्। यन्नाभिपद्मात् किल पद्मयोनिर्-बभूव तं वै शरणं गताः स्मः॥८९॥

नमो नमो मत्स्यवपुर्द्धराय नमोऽस्तु ते कच्छपरूपधारिणे। नमः प्रकुर्मश्च नृत्तिंहरूपिणे तथा पुनर्वामनरूपिणे नमः॥९०॥

नमोऽस्तु ते क्षत्रविनाशनाय रामाय रामाय दशास्यनाशिने। प्रलम्बद्दन्त्रे शितिवाससे नमो नमोऽस्तु बुद्धाय च दैत्यमोहिने॥९१॥

स्रेच्छान्तकायापि च कल्किनाम्ने नमः पुनः क्रोडवपुर्धराय। जगद्धितार्थं च युगे युगे भवान् बिभर्ति रूपं त्वसुराभवाय॥९२॥

निषूदितोऽयं ह्यधुना किल त्वया दैत्यो हिरण्याक्ष इति प्रगल्भः। यश्चेन्द्रमुख्यान् किललोकपालान् संहेलया चैव तिरश्चकार॥९३॥ स वै त्वया देवहितार्थमेव निपातितो देववर प्रसीद। त्वमस्य विश्वस्य विसर्गकर्ता ब्राह्मेण रूपेण च देवदेव॥९४॥

पाता त्वमेवास्य युगेयुगे च रूपाणि धत्से सुमनोहराणि। त्वमेव कालाग्निहरश्च भूत्वा विश्वं क्षयं नेष्यसि चान्तकाले॥९५॥

अतो भवानेव च विश्वकारणं न ते परं जीवमजीवमीश। यत् किं च भूतं च भविष्यरूपं प्रवर्त्तमानं च तथैव रूपम्॥९६॥

सर्वं त्वमेवासि चराचराख्यं न भाति विश्वं त्वदृते च किञ्चित्। अस्तीति नास्तीति च भेदनिष्ठं त्वय्येव भातं सदसत्स्वरूपम्॥९७॥

ततो भवन्तं कतमोऽपि देव न ज्ञातुमर्हत्यविपक्वबुद्धिः। ऋते भवत्पादपरायणं जनं तेनागता स्मः शरणं शरण्यम्॥९८॥

व्यास उवाच

ततो विष्णुः प्रसन्नात्मा उवाच त्रिदिवौकसः। तुष्टोऽस्मि देवा भद्रं वो युष्मत्स्तोत्रेण साम्प्रतम्॥९९॥ य इदं प्रपठेद् भक्त्या विजयस्तोत्रमाद्रात्। न तस्य दुर्लभं देवास्त्रिषु लोकेषु किञ्चन॥१००॥ गवां शतसहस्रस्य सम्यग् दत्तस्य यत्फलम्।

तत्फलं समवाप्नोति कीर्तनाच्छवणान्नरः॥१०१॥

सर्वकामप्रदं नित्यं देवदेवस्य कीर्तनम्। अतः परं महाज्ञानं न भूतं न भविष्यति॥१०२॥

॥ इति श्रीपाद्मपुराणे प्रथमे सृष्टिखण्डे देवासुरसङ्ग्रामसमाप्तौ विजयस्तोत्रं नाम पञ्चसप्ततितमोऽध्यायः॥

This stotra can be accessed in multiple scripts at: http://stotrasamhita.net/wiki/Vishnu_Vijaya_Stotram.

内 generated on April 14, 2025

Downloaded from **②** http://stotrasamhita.github.io | **②** StotraSamhita | Credits